

Dosarul nr. 2r-381/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător N. Mazur

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători M. Guzun, V. Clima, G. Dașchevici

DECIZIE

30 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând recursul declarat de Anatol și Zinaida Ganu,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de SA „Termoelectrica”
către Anatol și Zinaida Ganu cu privire la încasarea datoriei,
împotriva încheierii din 18 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost restituit apelul declarat de Anatol și Zinaida Ganu împotriva hotărârii din 09
octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

La 21 iunie 2019, SA „Termoelectrica”, în interesele ACC nr. 1 mun. Chișinău, a
depus cerere de chemare în judecată (acțiune oblică) către Ganu Anatol și Ganu
(Adam) Zinaida privind încasarea datoriei pentru consumul energiei termice.

Prin hotărârea din 09 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,
cererea de chemare în judecată înaintată de SA „Termoelectrica” a fost admisă parțial.

La 10 ianuarie 2020, Ganu Anatol și Ganu (Adam) Zinaida au contestat cu apel
hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 09 octombrie 2019, solicitând
admiterea apelului și casarea parțială a hotărârii primei instanțe.

Prin încheierea din 18 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost dispusă
restituirea apelului declarat ca depus în afara termenului legal, iar apelanții nu au
solicitat repunerea în termen.

La 05 iunie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Anatol și Zinaida Ganu au
declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel din 18 martie 2020.

În motivarea recursului au indicat că Curtea de Apel Chișinău, prin încheierea sa,
a conchis că apelul declarat este depus în afara termenului de 30 de zile, însă la
momentul când a fost pronunțat dispozitivul hotărârii, recurenții nu au fost prezenți la
ședința de judecată, unde a fost examinată acțiunea înaintată în procedura cu privire la
cererile cu valoare redusă, în temeiul art. 276/3 Cod de procedură civilă.

Consideră că apelul motivat a fost depus în termen și nu a apărut necesitatea de a
solicita instanței de apel repunerea lui în termen, astfel, au solicitat admiterea
recursului, casarea încheierii instanței de apel și punerea cererii de apel pe rol.

Verificând prin prisma art. 425 Cod de procedură civilă, instanța de recurs constată că recursul declarat împotriva încheierii instanței de apel din 18 martie 2020, este depus în termen, or, încheierea enunțată a fost expediată spre cunoștință la 04.05.2020 (f. d. 112), iar date despre recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsesc.

Examinând materialele dosarului în raport cu criticile invocate în recurs, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ consideră recursul neîntemeiat și pasibil de a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să-l respingă și să mențină încheierea.

Potrivit materialelor cauzei, Anatol și Zinaida Ganu, la 10 ianuarie 2020, au depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe din 09 octombrie 2019.

Prin încheierea din 18 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, cererea de apel a fost restituită din motiv că a fost depusă tardiv, iar apelanții nu au solicitat repunerea în termen.

Pentru a dispune astfel, instanța de apel a menționat că, studiind materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate, conchide despre restituirea apelului declarat de Anatol și Zinaida Ganu, dat fiind faptul că acesta a fost depus în afara termenului legal și ultimii nu au solicitat repunerea în termenul pentru depunerea apelului.

În conformitate cu art. 362 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel. Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art.116.

În conformitate cu art. 116 alin.(1), (2) și (3) Cod de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

Din normele de drept citate rezultă că, atât pentru partea care a fost prezentă la pronunțarea dispozitivului hotărârii, cât și pentru partea care nu a fost prezentă la pronunțarea dispozitivului hotărârii, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii. În speță, chiar dacă, după cum atestă materialele dosarului, cauza a fost examinată de instanța de fond, în procedura la cererea cu valoare redusă, iar la materialele dosarului se atestă specificarea datei expedierii spre cunoștință a dispozitivului hotărârii apelantului-recurent la 05.12.2019 (f. d. 67), termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii.

Astfel, analizând materialele dosarului prin prisma argumentelor recursului și a

prevederilor legale, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că încheierea recurată este adoptată în concordanță cu normele de drept procedural care reglementează acțiunile instanței la acea fază a procesului, pornind de la următoarele.

În conformitate cu art. 369 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Astfel, instanța de recurs constată că hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru a fost pronunțată la 09 octombrie 2019, iar termenul-limită de declarare a apelului a expirat la 08 noiembrie 2019.

Cu toate acestea, cererea de apel a fost depusă la 10 ianuarie 2020, adică cu întârziere de mai mult de 2 luni de zile, însă fără ca să fie solicitată repunerea în termen și fără ca să fie prezentate dovezi pertinente și concludente care să justifice omiterea termenului de depunere a apelului.

În așa fel, Colegiul califică ca neîntemeiate argumentele recursului, precum că apelanților-recurenți nu li s-a făcut cunoștință cu dispozitivul hotărârii și, astfel, ei consideră că cererea de apel au depus-o în termen, din momentul în care a luat cunoștință cu dispozitivul hotărârii.

Prin urmare, Colegiul denotă că, la caz, instanța de apel corect a conchis că apelanții pe lângă faptul că nu s-au adresat cu cerere privind repunerea în termenul de declarare a apelului, nu au dat dovadă de promptitudine în vederea exercitării căii de atac în termen și, ca consecință, au omis termenul de depunere a apelului, pentru a fi repus în termen în conformitate cu art. 116 Cod de procedură civilă, or, apelanții-recurenți au cunoscut despre litigiul în cauză, fapt ce se confirmă prin depunerea de către aceștia a referinței la 25.07.2019 (f. d. 26-27). Iar, repunerea în termen nu poate fi dispusă decât la cererea persoanei cu prezentarea probelor care dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului și care justifică depășirea termenului de procedură.

În cauza SRL Tudor-Comerț vs Moldova, Curtea Europeană a reiterat că articolul 6 §1 nu garantează dreptul la apel asupra unei hotărâri de primă instanță. Cu toate acestea, atunci când dreptul intern prevede un drept la apel, procedura respectivă va fi examinată ca o extensiune a procesului de judecată și, prin urmare, va constitui un drept garantat de articolul 6 din Convenție. La fel, Curtea a constatat că, în situația în care legislația procesuală permite declararea apelului împotriva hotărârilor instanțelor de fond, instanța de apel este în drept să limiteze dreptul la apel doar dacă constată că apelul respectiv nu corespunde legislației în vigoare.

În speță, Colegiul notează că, o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul articolului 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. De altfel, instanța europeană a relatat în practica sa constantă că, dreptul la o instanță nu este absolut, la caz, ținând cont de obligația părților privind exercitarea drepturilor procedurale cu bună-credință și în termen.

Având în vedere cele expuse și în temeiul art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de către Anatol și Zinaida Ganu.

Se menține încheierea din 18 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de SA „Termoelectrica” către Anatol și Zinaida Ganu cu privire la încasarea datoriei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru